

Ποιά είναι η θέση της Εκκλησίας για τον Πολιτικό γάμο;

Η θέση της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας μπροστά στην ύπαρξη πολιτικού γάμου, είναι ότι δεν τον αναγνωρίζει με βάση τη θρησκευτική μας διδασκαλία. Εκ των πραγμάτων αναγνωρίζει όμως θεσμικά την πολιτειακή απόφαση και μάλιστα, όταν υπάρξει διαζύγιο πολιτικού γάμου, αναγκάζεται από το Νόμο η Εκκλησία να εκμετρά αυτόν ως ήδη τελεσθέντα. Ωστόσο όμως στην ουσία ο πολιτικός γάμος δεν είναι μυστήριο, δεν έχει ιερολογία και δεν είναι της ιεράς Παραδόσεώς μας. Ως εκ τούτου δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός. Τα ζεύγη εκείνα που τέλεσαν μόνο πολιτικό γάμο, βρίσκονται ως αποκομμένα μέλη της Εκκλησίας και τελούν εφ' όσον μετανιώσουν και σκέπτονται να επανορθώσουν το σφάλμα τους, υπό κανόνος.

Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος σε σύγκλησή της από 19-21 Ιανουαρίου 1982 με απόφαση της τοποθετήθηκε με τις κάτωθι θέσεις επί του πολιτικού γάμου:

1. Σύμφωνα με την δογματική διδασκαλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο γάμος είναι μυστήριο και για την κανονική και νόμιμη σύστασή του απαραίτητο στοιχείο είναι η Ιερολογία του. Άλλου είδους γάμο δεν αναγνωρίζει για τους πιστούς της. **Γι' αυτό το λόγο, κατά την πίστη της Εκκλησίας, ο πολιτικός γάμος αποτελεί πορνεία και μοιχεία** και παραβίαση της δογματικής διδασκαλίας περί Μυστηρίων. Είναι λοιπόν φανερόν, ότι ο πολιτικός γάμος δεν μπορεί να θεωρηθεί από την Εκκλησία ως ισόκυρος και ισοδύναμος προς τον θρησκευτικόν γάμο των ορθοδόξων.
2. Εξ αιτίας όμως των ολίγων εκείνων, που θεωρητικά υποστηρίζουν ότι είναι άπιστοι και άθεοι, ανέχεται η Εκκλησία την θέσπιση πολιτικού γάμου, για να μην εμπαίζεται το μέγα μυστήριο του γάμου από ανθρώπους που δεν πιστεύουν στην ιερότητά του και για να εξυπηρετηθούν οι αλλόθρησκοι και οι ετερόδοξοι.
3. Όσοι Ορθόδοξοι τελούν πολιτικό γάμο, «θέτουν εαυτούς μόνοι των εκτός της Εκκλησίας, εφ' όσον ευσυνειδήτως και δημόσια απαρνούνται θεμελιώδη της πίστεως επιταγήν. Επομένως, μετά πολλής λύπης, οι τελικώς και αμετανοήτως εμμένοντες εις την απιστίαν αυτήν, αποκόπτονται της Εκκλησίας εξ' ιδίας αυτών υπαιτιότητος και στερούνται των ευλογιών και των ευχών της».

Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος με την υπ' αριθμ. 2320/19-5-1982 Εγκύκλιόν της «προς τους Σεβ. Μητροπολίτας της Εκκλησίας της Ελλάδος» για τις προϋποθέσεις τελέσεως θρησκευτικού γάμου, βάσει του Ν.1250/1982 δεν παραλείπει να «επισημειώσει» ότι «τέκνα της Εκκλησίας λογίζονται όσα σέβονται και ευλαβούνται τα Ιερά Αυτής Μυστήρια». Η διατύπωση δεν επιτρέπει αμφιβολία: Όσοι τελούν πολιτικό γάμο δείχνουν έμπρακτα και δημόσια ότι δεν σέβονται και δεν ευλαβούνται ένα από τα επτά ιερά Μυστήρια• άρα δεν λογίζονται τέκνα της Εκκλησίας. Δηλαδή, αποκόπτονται μόνοι τους από το ιερό Σώμα Της. Γιατί, όπως εύστοχα παρατηρήθηκε, η Ιερά Σύνοδος δεν μπορεί να κάνει «χάρη» να αναγνωρίζει ως πιστούς χριστιανούς, όσους δεν είναι.

Πάντως πρέπει να σημειώσουμε ακόμη ότι κανονικά και σύμφωνα με τις Εντολές των Ιερών Κανόνων της Αγίας μας Εκκλησίας, όσοι τελούν πολιτικό γάμο είναι σαν να

συζούν μέσα στην προγαμιαία σχέση, που για την Ορθόδοξη Εκκλησία μας παραμένει αμάρτημα, το οποίον εν μετανοία καλούνται όσοι το διαπράττουν να εξομολογούνται. **Επίσης οι τελέσαντες μόνον πολιτικό γάμο, δεν μπορούν να γίνουν ανάδοχοι σε μυστήριο βαπτίσεως ή κουμπάροι σε γάμο. Και το πιο βαρύ είναι, ότι δεν θάπτονται με θρησκευτική κηδεία, εφόσον δεν μετανόησαν για την πράξη τους αυτή.** Φυσικά οι κανόνες αυτοί, όσο αυστηροί κι αν φαίνονται είναι για να διαφυλάξουν την ελευθερία μας. Πρέπει να καταλάβουμε ότι η Εκκλησία μας είναι Εκκλησία αγάπης και οικονομεί τα παιδιά Της, τότε μόνον, όταν αυτά την σέβονται και την υπακούν και όχι όταν θέλουν οι ίδιοι να φτιάξουν ή να αναδημιουργήσουν την Εκκλησία. Από τους πρώτους κιόλας χρόνους ζωής της η Εκκλησία είχε τέτοιες τάσεις αποσχιστικές. Πώς έπρεπε, λοιπόν, να διαφυλάξει την Θεοπαράδοτη κληρονομιά Της; Την διαφύλαξε με νύχια και με δόντια, χωρίς ποτέ να ενδίδει στις φοβέρες και στις απειλές απ' όποιους κι αν αυτές εκστομίζονταν και έθετε πάντοτε τους Ιερούς όρους και τους Ιερούς κανόνες της, με την επιφοίτηση και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος.

Πιστεύω στην Ορθόδοξη Εκκλησία, σημαίνει ότι την αποδέχομαι όπως μας την παρέδωσε ο Κύριός μας, οι Άγιοι Απόστολοι και οι Άγιοι Πατέρες μας. Τίποτα δεν μπορώ να διαλέξω ή να επιλέξω αποσπασματικά. Ή όλα τα αποδέχομαι, ή όχι. Μέση κατάσταση δεν μπορεί να υπάρξει. **Έτσι συμβαίνει και με τον πολιτικό γάμο, που είναι ένα τέχνασμα του διαβόλου, για να κρατάει δέσμια τα παιδιά του Θεού, τα βαπτισμένα και μυρωμένα στην αναγεννητική κολυμβήθρα της Εκκλησίας, στην πορνεία και στην μοιχεία.** Δυστυχώς όμως υπάρχουν και γονείς, που μπροστά στο συμφέρον δεν υπολογίζουν Θεό και Εκκλησία. Σήμερα το συμφέρον έγινε Θεός, και επειδή έτσι συμβαίνει, γι' αυτόν τον λόγο δεν υπάρχει ευλογία και αγάπη μέσα στα ζευγάρια και περνάει μεγάλη κρίση ο θεσμός της οικογένειας. Πώς όμως να μην περνάει, αφού αφήσαμε και αφήνουμε το Θεό και την Εκκλησία Του έξω από τα σπιτικά μας; <http://www.orthmad.gr/faq/ποιά-είναι-η-θέση-της-εκκλησίας-για-τον-πολιτικό-γάμ>

Τι αντιπροσωπεύει ο πολιτικός γάμος;

Από δογματική άποψη τίποτα. Είναι σκέτο κατασκεύασμα ανθρώπων, χωρίς καμιά εσωτερική θρησκευτική πνοή. Είναι συμβόλαιο κοινωνικό, που νομοθετεί η πολιτεία δια να προστατεύσει και να κατοχυρώσει νομικά την οικογένεια, τη συμβίωση ανδρός και γυναικός. Ο γάμος αυτός όπως εύκολα συνάπτεται, το ίδιο εύκολα και διαλύεται με την κοινή συναίνεση των συζύγων, με όλες φυσικά τις συνέπειες που καθορίζει ο νόμος.

Ο ορθόδοξος πιστός ποτέ δε θα στέρξει έναν τέτοιο γάμο. Το θεωρεί εύσχημη πορνεία. Γι' αυτόν είναι σημείο εκπτώσεως από τη μυστηριακή χάρη, τη χριστιανική πίστη και γενικότερα την Εκκλησία. Δεν παραβλέπουμε φυσικά τις πολλές και αδήριτες καμιά φορά περιστάσεις στις όποιες μπορεί να βρεθεί ένας ορθόδοξος χριστιανός, ζώντας σε χώρες που η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν έχει αισθητή την παρουσία της, και το γενικότερο κλίμα δεν είναι καθόλου θρησκευτικό. Αν κάνει γάμο πολιτικό, θα τον κάνει από σκοπιμότητα και θα βρίσκεται στο έλεος του Θεού. Εκτός κι αν κάνει παράλληλα και θρησκευτικό.

Θα πρέπει οι χριστιανοί να παρευρίσκονται σε πολιτικούς γάμους;

Κατά τα τελευταία έτη, απ' όταν θεσπίστηκε ο πολιτικός γάμος στην Ελλάδα, άρχισαν κάποιοι άνθρωποι που ζούσαν ή ζουν μακριά από τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας να τον ασπάζονται και να τον τελούν. Όμως επειδή πολλές φορές προσκαλούσαν ή προσκαλούν συγγενείς και φίλους τους να παρευρίσκονται κατά την τέλεση του πολιτικού τους γάμου, η Ορθόδοξη Εκκλησία προκειμένου να διαφυλάξει τα πνευματικά της τέκνα από τέτοιου είδους γάμους που θεωρούνται για τα παιδιά της παρωδίες, έπρεπε να λάβει μια θέση.

Η θέση λοιπόν της Εκκλησίας μας είναι ότι εφόσον δύο νέοι άνθρωποι αποφασίζουν να ξεκινήσουν τη συζυγική τους ζωή μακριά και χωρίς την ευλογία του Θεού, δηλαδή χωρίς τη μυστηριακή τέλεση του γάμου αμέσως οι ίδιοι αποκόπτονται από τον ενιαίο κορμό της Εκκλησίας, των χαρίτων και των δωρεών του Θεού. Ως εκ τούτου οι συγγενείς και φίλοι που έχουν άμεση σχέση με τα ιερά μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, που τιμούν τη βιοτή τους με την ευλογία του Θεού διά του Ιερού μυστηρίου του γάμου δεν έχουν καμιά απολύτως σχέση με ό,τι ο διάβολος επινοεί για να ξεκόβει τους χριστιανούς από τις ιερές παραδόσεις και τις εντολές του Θεού μας. **Οπότε, η θέση της Εκκλησίας είναι ότι τα μέλη της δεν πρέπει να συμμετέχουν σε πράξεις της πολιτείας που αντίκεινται στους θεσμούς και τις Παραδόσεις που χάραξε η Εκκλησία.**

Οι συμμετέχοντες στον πολιτικό γάμο παρευρισκόμενοι χριστιανοί είναι σαν να επικροτούν την πράξη εκείνων των νέων που αποδέχονται να ζουν μακριά από τον Θεό και την αγία Του Εκκλησία, είναι σαν να συμμετέχουν σε ειδωλολατρικές πράξεις που στη θέση των ορθοδόξων κληρικών μετέχουν λαϊκά μέλη, εν προκειμένω πολιτικοί υπάλληλοι του Δήμου. Για τον λόγο αυτό η απάντηση στο ερώτημα αυτό εάν πρέπει να συμμετέχουν γονείς, συγγενείς και φίλοι σε πολιτικό γάμο είναι αυτονόητη, δηλ. όχι. Εάν όμως κάποιοι που ζουν μακριά από την Εκκλησία και δεν έχουν καμιά απολύτως επαφή με τη μυστηριακή ζωή της, τότε γι' αυτούς η Εκκλησία δεν επιβάλλει κανέναν κανόνα. Η Εκκλησία, εφόσον σημαίνεται εν τοις μυστηρίοις, σύμφωνα με τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα, αυτό σημαίνει ότι παιδιά της Εκκλησίας θεωρούνται εκείνα μόνον που ακολουθούν, σέβονται, τιμούν και ασπάζονται ανεξαιρέτως όλα τα ιερά μυστήριά Της. Πολλές φορές όμως παιδιά ευλαβών χριστιανών που ζουν μακριά από το Θεό και την Εκκλησία τελούν πολιτικό γάμο, αυτό αυτομάτως δημιουργεί μεγάλο πρόβλημα σε όλη την οικογένεια. Τότε μπροστά σ' αυτό το πρόβλημα θα πρέπει να τεθεί το ερώτημα για εκείνους που είναι ενεργά μέλη της Εκκλησίας, θα πάμε με το Χριστό και την Εκκλησία Του, ή θα πάμε και με τον διάβολο που εφηύρε αυτό τον πολιτικό γάμο; Και αν μεν παραμείνουν γονείς, αδέρφια και άμεσοι συγγενείς και φίλοι πιστοί στην αληθινή τους πίστη και δεν παρευρεθούν στον πολιτικό γάμο, τότε να είναι σίγουροι ότι ο Θεός χαίρεται και ευλογεί, ενώ στην αντίθετη περίπτωση ο Θεός λυπάται για τη σύνταξη χριστιανών στα θελήματα του αρχεκάκου διαβόλου. Ακόμη πολλοί εκ των χριστιανών τοποθετούνται εκ των προτέρων ότι δεν θα παρευρεθούν στον πολιτικό γάμο, αλλά θα συμμετέχουν στο τραπέζι που θα ακολουθήσει. Η σωστή θέση της Εκκλησίας, όσο αυστηρή κι αν εκ προοιμίου φαίνεται, είναι αρνητική στη συμμετοχή και του τραπεζιού σε εκείνους που τελούν πολιτικό γάμο. Γιατί μπορεί μεν κάποιος να μη μετείχε στον πολιτικό γάμο, αλλά συμμετέχοντας στο γαμήλιο τραπέζι του πολιτικού γάμου δεν θα πρέπει να ευχηθεί να ζήσετε στους τελέσαντες αυτόν; Και μόνο τέτοια ευχολόγια σημαίνει αποδοχή του πολιτικού γάμου. Κάποιοι μάλιστα εκ των πνευματικών δεν ευλογούν ούτε και την προσφορά δώρου σε τελέσαντες πολιτικών γάμων. Αυτά ας έχουμε υπ' όψιν όλοι οι χριστιανοί και να μη πράττουμε κατά το δοκούν μας, αλλά ό,τι η αγία μας Εκκλησία ευλογεί και αγιάζει.

Ωστόσο υπάρχουν και κάποιες άλλες φιλελεύθερες φωνές που λένε πολλά και διάφορα άλλα απ' όσα προηγουμένως αναφέραμε. Αυτές οι φωνές δεν έχουν ερείσματα στην ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας, αλλά προέρχονται ως φωνές εκ του πονηρού. Έτσι διατυπώνονται απόψεις ότι προκειμένου να μην δημιουργηθεί πρόβλημα στην ευρύτερη οικογένεια και προς αποφυγήν παρεξηγήσεων να παρευρίσκονται συγγενείς και φίλοι σε

πολιτικούς γάμους. Αυτή όμως η τοποθέτηση δείχνει την πνευματική ρηχότητα με την οποία προσεγγίζεται το όλον θέμα, πράξη που αποδεικνύει ότι οι σκεπτόμενοι έτσι, πόρρω απέχουν από την ορθόδοξη πνευματικότητα. Άλλοι πάλι συμβουλεύουν επιτόλαια να παρευρίσκονται γονείς και αδελφία έξω στο προαύλιο της Δημαρχίας και να συμμετέχουν μετά στο γαμήλιο δείπνο και άλλοι, δυστυχώς και εκ των ιερέων, χωρίς καν να συλλαμβάνουν το μέγεθος και τη σημασία των συμβουλών τους ως πνευματικών ταγών της Εκκλησίας διάκεινται ευμενώς προς τον πολιτικό γάμο, αυτοαναιρώντας ταυτόχρονα την ιερατική ιδιότητα τους. Δυστυχώς κατά τα έσχατα χρόνια πολλά παράξενα θα δούμε να συμβαίνουν και εκ των ιερέων!...

<http://www.sarkamia.gr/apanthseis-se-themata-gamou/>